

J mere, handle J imod Loven! saa maa den Lovbestemmelse blive overtraadt, ikke alene af Arbejds-giveren, men ogsaa af den Arbejder, som arbejder over de 8 Timer, og den sidste overtræder den fuldt saa meget som den første. Naar man derfor overhovedet sætter Straf, maa man virkelig her gøre Arbejds-giveren og Arbejderne lige for Loven og sætte Straf for begge. Dette gælder i ganske særlig Grad, naar vi komme til Akkordarbejde. Naar vi have det almindelige Arbejde, som betales timevis eller i Dagløn, kan jo Arbejds-giveren se at saa Arbejderen bort, naar de 8 Timer ere gaaede, og hvis endelig de 8 Timer overskrides, kan man jo sige: Saa, saa bør Arbejds-giveren ikke betale nogen Løn for det Arbejde ud over 8 Timer, der er udført mod Lovens Bestemmelser! Men ganske anderledes forholder det sig jo som sagt med Akkordarbejde. Naar dette udføres paa Arbejdsstederne, vil det jo ikke staa i Arbejds-giverens Magt at hindre, at Arbejderne udføre Akkordarbejdet. Hvorledes skal han have Magt til at trænge Arbejderne bort fra Arbejdsstedet? Naar Arbejderne sige: vi ville — for nu at tage Bygnings-faget — nu have muret saa meget, vi ville have tømret det og det bestemte Arbejde færdigt i Dag, vi blive her ganske rolig og arbejde videre i Dag! Hvad skal Arbejds-giveren gøre over for det? Han kan jo i Virkeligheden intet udrette, og de, der her forbrøder sig mod Loven, er i Virkeligheden ikke Arbejds-giverne men Arbejderne. Vilde man i dette Tilfælde lade Arbejderen gaa fri for Straf, blev det hele jo meningsløst. Ganste sikkert er det imidlertid, at hvis man vil sætte Straf for Arbejderen, hvis man ikke alene vil forbyde Arbejderen at arbejde ud over de 8 Timer og derved gennem fortjene det nødvendige til hans og Familiens Underhold, men tillige vil straffe ham, kunde det dog maasse være, at det endog blev Arbejderen for meget med denne 8 Timers Arbejdstid.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(S. Jensen): Jeg forudsatte, da jeg i Mandags talte første Gang om denne Sag, at den sikkert vilde møde Modstand her i Tinget, da en Lov om saadanne Ginner altid i og for sig maa kunne forudsættes at møde Modstand, fordi den kommer fra en Klasse, som gennem denne Lov ønsker Forbedringer, der, i hvert Fald tilsyneladende, kunne ramme en anden Classes Interesser. Det glædede mig derfor at høre, at den første Taler efter mig (Lund) begyndte med at sige, at han for sit Bedkommende ikke var nogen egentlig Modstander af det Prin-

cip, der laa til Grund for Lovforslaget, men stillede sig tvivlende over for Enkelthederne, maasse ogsaa noget over for Princippet, og i hvert Fald spørgende med Hensyn til Enkelthederne ved en saadan Lovs Gennemførelse. Jeg kan kun være det ærede Medlem taknemmelig for den Stilling, han der indtog, og jeg tror, at hvis øvrige ærede Medlemmer itaa nogenlunde paa samme Standpunkt, vil det nok kunne lykkes efterhaanden at naa til en Forstaaelse af Sagen. Jeg kan vel forstaa, at det ærede Medlem fra Næstved kunde mene, at Springet maasse var noget stort, at der var Grund til nøje at undersøge Forholdene, inden man gik saa vidt, maasse først gøre visse Forsøg o. s. v. Jeg siger, jeg kan udmærket godt forstaa dette. Det er nemlig naturligt, at naar man skal ind paa en Lovgivning, som man ikke tidligere i samme Omfang, i alt Fald, har været inde paa, kan man være noget ængstelig over for Resultaterne af den, og man kan da særligt være det, hvis man, som det ærede Medlem erkender, at han ikke havde, ikke har beskæftiget sig tilstrækkelig med de Tanker, der ligge til Grund derfor. Jeg vil med det samme gerne gøre den Bemærkning, som ogsaa kan gælde den højt-ærede Indenrigsminister, som sagde, at vi havde mere fremsat dette Forslag som et Princip, som en Teori end som et praktisk gennemførligt Lovforslag. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, i al Almindelighed ikke kunde føres igennem, men jeg skal paa den anden Side villig indrømme, og jeg havde ogsaa Lestighed til at gøre opmærksom derpaa, da jeg forelagde Lovforslaget, at det var fremsat i væsentlig samme Form, hvori det i sin Tid blev fremsat i Landstinget, og at naar man nu fremsatte det i samme Form, var det, fordi man ønskede det Princip debatteret her. Jeg tror ogsaa, at hvis der var Villighed eller er Villighed eller kan stables Betingelser for at gaa ind paa Princippet, saa kunde det vel lykkes at blive enig om Enkelthederne. Jeg vilde gerne sige til det ærede Medlem fra Næstved, at naar man spurgte om, hvorledes blandt andet § 2 skulde forstaaes, eller rettere sagt om, hvorvidt Thynder kom ind under denne Lov, og rejste det Spørgsmaal til Eksempel, om Mergling, Tørvefæring, Dræning, Grøstegravning og den Slags Arbejder kom ind under Loven, for saa vidt de udføres af en fæstet Karl, saa siger jeg, der er i Lovforslaget ikke stillet den Grænse, men der er stillet den Grænse med Hensyn til denne Art af Arbejde, at her er Tale om, hvorvidt det udføres som særligt Eghverv. Dette vil altsaa sige, at naar en Mand, der